

ÎNCHEIERE

30 martie 2021

mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, Violeta Chisilița, studiind cererea de suspendare a actului administrativ individual defavorabil formulată de Întreprinderea Mixtă Moldo - Engleză „First Audit Internațional” Societate pe Acțiuni în contradictoriu cu Comisia Națională a Pieței Financiare

c o n s t a ț ă

Argumentele participanților la proces:

La 11 martie 2021, Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” SA a depus o cerere în contradictoriu cu Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la suspendare a actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea cererii de suspendare, Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” Societate pe Acțiuni a indicat că, la 23 februarie 2021, Comisia Națională a Pieței Financiare a emis hotărârea nr.10/2 privind „eliminarea întreprinderii Mixte Moldo-Engleze „First Audit International” SA din lista entităților de audit eligibile să efectueze auditul unui asigurător (reasigurător)”. La 25 februarie 2021, anterior publicării hotărârii motivate din 23 februarie 2021, reclamantul a depus cererea prealabilă nr.07, solicitând suspendarea executării hotărârii CNPF din 23.02.2021 până la finalizarea procedurii prelabile; precum și anularea hotărârii CNPF din 23 februarie 2021. La 09 martie 2021 reclamantul a depus supliment la cererea prealabilă din 25 februarie 2021 invocând argumente suplimentare în contextul în care „First Audit International” SA a luat act de partea motivată a hotărârii CNPF din 23 februarie 2021 abia la 27 februarie 2021. La 04 martie 2021 pârâțul a emis hotărârea nr.12/1 privind respingerea cererii de suspendare a executării hotărârii CNPF nr. 10/2 din 23 februarie 2021. În motivarea hotărârii din 04 martie 2021 s-a invocat aparenta inexistență a temeiurilor de suspendare și caracterul pretins declarativ al argumentelor reclamantului referitoare la pericolul de cauzare a unor prejudicii ireparabile companiei „First Audit International” SA.

Consideră reclamantul că executarea hotărârii CNPF nr.10/2 din 23 februarie 2021 privind „eliminarea întreprinderii Mixte Moldo-Engleze „First Audit International” SA din lista entităților de audit eligibile să efectueze auditul unui asigurător (reasigurător)” urmează a fi suspendată, în temeiul art. 214 și 172 Cod administrativ.

Reclamantul, Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” SA a indicat, cu referire la lit.a) a alin.(2) art.172 CA , suspiciunile privind grava ilegalitate a hotărârii CNPF din 23 februarie 2021 au fost expuse plenar de reclamant în cererea prealabilă nr.07 din 25 februarie 2021 și Suplimentul din 09 martie 2021. Esențial este că hotărârea CNPF din 23 februarie 2021 este un act administrativ ilegal, fiind adoptată contrar procedurii stabilite, contrar competenței și contrar legislației de fond. Hotărârea CNPF nr.10/2 din 23 februarie 2021 ca obiect de examinare Raportul de constatări efective privind auditul în scop de supraveghere din

20 noiembrie 2020, fiind astfel emisă de o autoritate lipsită de competență. Or, examinarea Raportului din 20 noiembrie 2020 în cadrul unei proceduri administrative derulate de CNPF și constatarea (tot de către CNPF) că acesta ar fi ilegal (necorespunzător legislației de audit), constituie încălcări ale art.53, 54 alin. (1) ale Codului administrativ. Iar potrivit art.57 alin.(1) Cod administrativ, consecințele lipsei de competență, (1) Activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale. La caz se impune a invoca art.42 al Legii 271/2017, care învestește Consiliul de supraveghere publică a auditului (CSAP) cu competența exclusivă de a declara raportul auditorului ca fiind necorespunzător cerințelor legislației și standardelor de audit. Hotărârea nr.10/2 din 23 februarie 2021 este emisă contrar procedurii stabilite în Regulamentul aprobat prin Hotărârea CNPF nr.19/3/2019 din 13 mai 2019. CNPF a inițiat procedura administrativă privind statutul Întreprinderii Mixte Moldo-Engleze „First Audit International” SA în lista entităților de audit eligibile să efectueze auditul unui asigurător (reasigurător), fără a fi respectat procedura stabilită în pct.25 al Regulamentului cu privire la auditul asigurătorilor (reasuratorilor), potrivit căruia - în cazul în care entitatea de audit nu- și îndeplinește în mod corespunzător atribuțiile legale, inclusiv nu mai întrunește condițiile specificate la pct. 8-9 și/sau nu mai respectă cerințele de conduită etică și profesională conform Codului etic al profesioniștilor contabili, emis de Federația Internațională a Contabililor, autoritatea de supraveghere acordă o perioadă pentru înlăturarea neconformărilor și deficiențelor constatate. în cazul în care entitatea de audit nu înlătură neconformările și deficiențele constatate în perioada stabilită de către autoritatea de supraveghere, aceasta retrage aprobarea acordată entității de audit. Așadar, chestiunea excluderii „First Audit International” SA din lista entităților de audit eligibile a fost examinată prematur, fără a fi survenite condițiile stabilite la pct.25 al Regulamentului. Entitatea de audit (reclamantul) nu a fost sesizată privind eventualele neconformități, nu i s-a dat termen de remediere, nu i s-a retras nicio aprobare. Iar la 23 februarie 2021, prin Hotărârea CNPF, a fost direct și nejustificat exclusă din lista entităților de audit eligibile.

Reclamantul a mai menționat că hotărârea nr.10/2 din 23 februarie 2021 este neîntemeiată și are o motivare superficială, fiind emisă cu încălcarea art.21, 31, 87 alin.(1) Cod administrativ. La caz, CNPF nu a interpelat autoritățile competente (CNSPA, Ministerul Finanțelor) pentru a determina dacă Raportul din 20 noiembrie 2020 a fost supus controlului calității, dacă reclamantul a fost sancționat pentru întocmirea Raportului suspectat ca fiind ilegal, etc. De asemenea nici nu a solicitat opinia specialiștilor/expertiilor acreditați în domeniul auditului. Nefiind solicitate expunerile de poziție ale Ministerului Finanțelor (organ de reglementare în domeniul auditului), precum și ale CSPA (organ de supraveghere în domeniul auditului), CNPF nu a administrat probe esențiale la procedura administrativă declanșată, ceea ce a și determinat, ca efect, emiterea la 23 februarie 2021 a unei hotărâri nefondate. CNPF a ignorat faptul că nu există nicio procedură disciplinară demarată de CSPA în privința reclamantului (autor al Raportului din 20 noiembrie 2020), nu există nici o decizie a CSPA de aplicare a vreunei sancțiuni/măsuri disciplinare în privința reclamantului, iar astfel nu există nici un temei de declanșare (fie ea și din oficiu) a procedurii administrative privind eliminarea „First Audit International” SA din Lista celor eligibili. Astfel, hotărârea din 23 februarie 2021 apare ca fiind una neîntemeiată, lipsită de o motivare calificată și argumentată, ceea ce de fapt era și de așteptat în condițiile în care procedura administrativă a fost efectuată cu încălcarea art.21, 53-54, 87 Cod administrativ.

Reclamantul a indicat, cu referire la lit.b) alin.(2) art.172 Cod administrativ, pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a hotărârii CNPF

din 23 februarie 2021 se confirmă prin contractul de prestare a serviciilor conexe nr. AS 16/21 din 24 februarie 2021 în valoare de *****, contractul privind prestarea serviciilor de audit nr. AG17/21 din 24 februarie 2021 în valoare de *****. Imposibilitatea de executare a acestora, din cauza caracterului executoriu a hotărârii CNPF are ca efect survenirea condițiilor de aplicare a clauzei penale din pct.5.3 al acestora - circumstanță destul de prejudiciantă pentru reclamant în condițiile în care valoarea însumată a contractelor constituie cca *****. A se nota suplimentar că, caracterul executoriu al hotărârii CNPF implică imposibilitatea reclamantului de a se angaja în activități de audit pentru asigurați (reasigurați) și astfel are loc diminuarea catalogului de clienți, afectarea ireparabilă a reputației profesionale, etc. Tocmai din cauza iminenței survenirii respectivelor circumstanțe și dată fiind gravitatea lor, înaintăm în mod urgent prezenta cerere de suspendare a hotărârii CNPF din 23 februarie 2021, anterior depunerii acțiunii în contencios administrativ, și solicităm suspendarea imediată a efectelor acesteia.

A mai menționat că potrivit Recomandării Consiliului Europei nr.(89)8 din 13.09.1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, „atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ. [...] în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți. Măsuri de protecție provizorii pot fi acordate, în special, în cazul în care executarea actului este susceptibilă de a provoca daune severe, care ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului. Agravant este că, la caz, hotărârea din 23 februarie 2021 a fost deja executată. Or azi, 09 martie 2021, consultând lista entităților de audit eligibile să efectueze auditul unui asigurator (reasigurator), publicată pe site-ul CNPF, a depistat că aceasta nu conține date referitoare la reclamant. Astfel, Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” Societate pe Acțiuni a fost exclusă din listă în efectul punerii în executare a hotărârii din 23 februarie 2021. În același timp, conform art.214 alin.(6) Cod administrativ, dacă la momentul suspendării executării actului administrativ individual de către instanța de judecată acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care este real posibilă.

Cere, Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” Societate pe Acțiuni:

- suspendarea executării hotărârii CNPF nr.10/2 din 23 februarie 2021 prin care s-a dispus eliminarea Întreprinderii Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” Societate pe Acțiuni din lista entităților de audit eligibile să efectueze auditul unui asigurator (reasigurator).
- întoarcerea executării hotărârii CNPF nr.10/2 din 23 februarie 2021 prin obligarea CNPF să reincludă Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” Societate pe Acțiuni în lista entităților de audit eligibile să efectueze auditul unui asigurator (reasigurator), cu publicarea acesteia pe site-ul oficial al CNPF.

La 25 martie 2021, **Comisia Națională a Pieței Financiare**, a depus o referință aferentă cererii de suspendare, solicitând declararea cererii ca inadmisibilă și/sau respingerea ca neîntemeiată. Drept argumente în susținerea poziției invocate că a menționat că, reclamantul își întemeiază cererea de suspendare a executării actului administrativ individual pe dispozițiile art.214 alin.(1) din Codul administrativ, care prevede posibilitatea oferită de legiuitor de „...a solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu

soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).” Având în vedere că pe rolul instanței de contencios administrativ se află în examinare cererea privind suspendarea executării unui act administrativ individual adoptat de către CNPF - autoritate publică a cărei competențe și atribuții sunt determinate de legea specială (Legea nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare) -, instanța de fond este ținută de obligația pozitivă de a lua în considerare și de a aplica în speță prevederile legilor speciale. Această obligație pozitivă a instanței de contencios administrativ rezidă, în primul rând, în prevederile art.5 alin (2) și alin.(3) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, care determină foarte clar și explicit, că: „Normele juridice generale sunt aplicabile fie tuturor raporturilor sociale sau subiecților de drept, fie unor categorii de raporturi sau de subiecți, fără a-și pierde caracterul de generalitate. Normele juridice speciale sunt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecți strict determinați. În caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială.” Subsecvent, art.1 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ stabilește, că: „Legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la îndeplinirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova.” Din aceste prevederi introductive și directorii rezultă foarte clar că prevederile Codului administrativ - în vigoare din 01.04.2019 - nu anihilează prevederile existente deja în alte legi speciale care reglementează expres modalitatea de emitere a actelor administrative de către autoritățile statului. Mai mult, Codul administrativ, intrat în vigoare la 01.04.2019, cu excepția Legii contenciosului administrativ nr.793/2000 și Legii nr.190/1994 cu privire la petiționare, nu a prevăzut și nu prevede abrogarea altor prevederi care stabilesc modalitatea de desfășurare a activității administrative a autorităților publice, în special a CNPF - în calitate de autoritate de supraveghere și reglementare a pieței financiare nebancale. Dimpotrivă, conform prevederilor art.2 alin.(2) Cod administrativ: „Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.” Această opțiune, respectiv, acest punct de vedere enunțat și susținut supra, este consolidată și de practica judiciară. În acest sens, menționăm încheierile Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) emise în cadrul dosarelor nr.3-2796/2020, nr.3-2224/2020, prin care se dă valoare prevederilor speciale ale Legii nr.192/1998. Prin urmare, în speță devin incidente dispozițiile legale cuprinse în art.23 alin.(2) din Legea nr.192/1998, potrivit cărora „Suspendarea executării actelor Comisiei Naționale poate fi cerută în instanța de contencios administrativ numai după contestarea acestora la Comisia Națională în termen de 30 de zile de la data comunicării răspunsului Comisiei Naționale pe marginea cererii prealabile privind aceste acte sau de la data expirării termenului pentru soluționarea cererii prealabile.”. Mai mult, conform alin.(1) enunțul doi al aceluiași articol, „Dispozițiile altor legi pot fi aplicate în cazurile de contestare a actelor Comisiei Naționale doar în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege.” Prin prisma normelor juridice citate, în contextul celor consemnate, cererea de suspendare a executării Hotărârii nr.10/2 din 23.02.2021, este pasibilă a fi declarată ca inadmisibilă. Or, această solicitare poate fi formulată odată cu înaintarea acțiunii în contencios administrativ în condițiile specificate în art.23 alin.(3) din Legea nr.192/1998, art.189 și art.206 din Codul administrativ.

Inter alia, menționăm că temeiurile, în baza cărora o acțiune poate fi declarată ca inadmisibilă, sunt stipulate în art.207 alin.(2) din Codul administrativ, iar lista acestora nu este exhaustivă, concluzia ce rezultă din sintagma „în special când”. Normele speciale derogatorii aplicabile speței nu vin în contradicție cu normele generale ale Codului administrativ. Limitarea impusă prin legea-cadru (art.23 alin.(2)) nu aduce în niciun fel atingere drepturilor persoanelor, acestea putând solicita suspendarea executării actului administrativ individual odată cu depunerea cererii de chemare în judecată. În mod sigur, prevederile speciale menționate mai sus (art.23 al Legii nr.192/1998), care prevăd o procedură specifică pentru suspendarea unui act al CNPF, sunt absolut necesare și nu contravin niciunui principiu consacrat în Codul administrativ. Este certă intenția legiuitorului de a reglementa o procedură specială pentru suspendarea actelor CNPF ținând cont de faptul că, autoritatea de supraveghere are, în calitate de obiective de bază, asigurarea stabilității, transparenței, siguranței și eficienței sectorului financiar nebanca, prevenirea riscurilor sistemice și manipulării pe piața financiară nebanca, protejarea drepturilor participanților la piața financiară nebanca (art.3 din legea-cadru). Astfel, este incontestabilă necesitatea unei norme derogatorii privind suspendarea actelor CNPF reieșind din specificul competenței pe care o are CNPF în calitate de regulator în domeniul activității participanților la piața financiară nebanca și interesul public protejat, și în scopul excluderii imixtiunii și arbitrariului în raport cu regimul de putere publică al autorității. În acest sens, considerăm imperativ a se reține că instituția suspendării actului administrativ nu poate fi aplicată decât prin cuantificarea impactului unei asemenea decizii, care în speță se materializează prin desfășurarea activității de auditare a sectorului asigurărilor a unei entități care nu corespunde condițiilor de eligibilitate și credibilitate.

Cu privire la netemeinicia cererii de suspendare, Comisia Națională a Pieței Financiare a indicat că, în prezenta cauză se aplică anume prevederile legii speciale (legea-cadru) și nu prevederile art.171 Cod administrativ. Astfel, potrivit art.23 alin.(3) din Legea nr.192/1998, suspendarea executării actelor CNPF poate fi dispusă de instanța de judecată numai la cererea reclamantului, depusă concomitent cu înaintarea acțiunii, și doar în cazul în care sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

- a) motivele invocate de reclamant în susținerea acțiunii sunt pertinente și bine întemeiate și este un caz prima facie împotriva legalității actului contestat;
- b) reclamantul prezintă argumente care au o bază factologică precum că circumstanțele litigiului reclamă dispunerea urgentă a suspendării executării actului administrativ contestat pentru a evita prejudicierea gravă și ireparabilă a intereselor reclamantului;
- c) prejudiciul care ar putea fi cauzat reclamantului depășește interesul public urmărit prin emiterea actului administrativ contestat.

Mai mult, sarcina probațiunii întrunirii condițiilor menționate revine anume reclamantului, iar până la proba contrară se prezumă existența unui interes public în executarea imediată și neîntreruptă a actelor Comisiei Naționale (art.23, alin.(4) Legea nr.192/1998). La fel, în sensul art. 172 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ, dacă un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile. Motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Raportând normele de drept material prenotate la argumentele capătului de cerere privind suspendarea Hotărârii nr.10/2 din 23.02.2021, constată că acestea nu se încadrează și nu satisfac

exigențele art. 23 alin. (3)-(4) din Legea 192/1998, în special, și nici exigențele art. 214 alin.(2), art.172 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ, în general.

Fără a intra în dezbateri pe fondul cauzei, în dezacord cu afirmațiile reclamantului precum că Hotărârea CNPF nr.10/2 din 23.02.2021 este una ilegală pe motiv că a fost adoptată „contrar procedurii stabilite, contrar competenței și contrar legislației de fond.”, a indicat că apriori, atrage atenția instanței asupra faptului că la baza adoptării deciziei vizate (Hotărârea nr.10/2 din 23.02.2021) a stat nu doar, în mod exclusiv, constatarea necorespunderii cerințelor legale la întocmirea Raportului de constatări efective privind auditul în scop de supraveghere (prezentat anexat la cererea Companiei „Intact Asigurări Generale” SA, înregistrată la CNPF cu nr.7664 din 26.11.2020 privind reperfectarea licenței), ci aprecierea per ansamblu a respectării de către reclamant a cadrului legal sectorial aferent efectuării unui audit în domeniul asigurărilor din momentul includerii acestuia în lista entităților de audit eligibile să efectueze auditul unui asigurător/reasigurător (Hotărârea CNPF nr.30/7/2019). În context, prin scrisoarea nr.04-229 din 28.01.2021, CNPF a informat entitatea de audit privind inițierea procedurii administrative din oficiu (copia scrisorii – se anexează) privind statutul în continuare al Întreprinderii Mixte Moldo-Engleză „First Audit International” SA în lista entităților de audit eligibile și a solicitat expunerea scrisă asupra raționamentului concluziilor din Raportul auditorului (în special, în partea ce ține de: suficiența mijloacelor bănești proprii pentru contribuția inițială în Fondul de compensare și cota în garanția bancară externă, la momentul depunerii documentelor de asigurător (26.11.2020) și respingerea opiniei actuarului-expert) (copia scrisorii nr.05 din 04.02.2021 - se anexează). Cu referire la pct.(8) din cererea dedusă judecătii, potrivit căreia CNPF nu este autoritatea competentă să declare ilegalitatea raportului întocmit de auditor, această prerogativă fiind atribuită Consiliului de supraveghere publică a auditului (CSPA), observă că reclamantul încearcă, cu rea intenție, să inducă în eroare instanța de judecată. Or, actul administrativ al CNPF nu are drept efect declararea Raportului auditorului/reclamantului ca fiind unul ilegal. Aprecierile autorității de supraveghere au fost îndreptate, în principal, spre verificarea corespunderii Raportului cerințelor legale expres prevăzute de Regulamentul cu privire la auditul asigurătorilor (Hotărârea CNPF nr.19/3/2019, în continuare – Regulament) – act administrativ normativ adoptat de CNPF. Prin urmare, la examinarea chestiunilor ce au la bază Rapoartele auditorului, CNPF este ținută de drept să evalueze conformitatea acestora cu propriile reglementări imperative și implicit corectitudinea concluziilor formulate – prerogativă ce rezultă din art.1 alin.(1) din legea-cadru, „Comisia Națională a Pieței Financiare, denumită în continuare Comisia Națională, este o autoritate publică autonomă, responsabilă față de Parlament, care reglementează și autorizează activitatea participanților la piața financiară nebanară, precum și supraveghează respectarea legislației de către ei.”

În aceeași ordine de idei, CNPF nu s-a expus asupra necorespunderii Raportului auditorului/reclamantului per ansamblu cadrului legal pertinent (prerogativa atribuită CSPA), ci doar în partea ce ține de obligația auditorului de a include în Raport analiza rezervelor tehnice și confirmarea acestor rezerve de către actuarul-expert al echipei de audit (pct.42 din Regulament, pct.2 sbp.2) lit.b) din Anexa nr.2 la Regulament). La caz, urmare a respingerii opiniei actuarului-expert în partea ce ține de rezervele tehnice ale asigurătorului, auditorul nu a întreprins măsuri în vederea asigurării probelor de audit suficiente, relevante și credibile pentru fundamentarea concluziilor expuse în Raport și nu a asigurat examinarea activității de asigurare conform principiilor fundamentale și generale acceptate ale calculului actuarial.

În acest sens, consideră imperios important a reține atenția instanței asupra regimului de putere publică și dreptului discreționar al CNPF. Or, atribuirea de către legiuitor a competențelor

exclusive în vederea reglementării, supravegherii și controlului pieței financiare nebancale, implicit pieței asigurărilor, relevă expertiza exclusivă a CNPF în calitate de exponent al interesului public, respectiv, al statului. Astfel, neralierea participanților la constatările CNPF nu determină necorespunderea respectivelor constatări normelor imperative ale legii. În acest sens, argumentele prezentate de reclamant au drept scop inducerea în eroare a instanței, or reclamantul eludează circumstanța potrivit căreia, decizia CNPF nu vizează activitatea sa în calitate de auditor în afara sectorului de asigurări. Or, eligibilitatea oricărei entități de audit de a desfășura exerciții de audit asupra societăților de asigurare este determinată primordial de existența unui expert în materie de actuariat, ceea ce indică asupra faptului că în absența unei opinii actuariale, asigurătorul nu întrunește rigorile necesare confirmării credibilității financiare și reputaționale în raport cu beneficiarii (cetățenii și antreprenoriatul) de servicii publice în asigurări.

Cu referire la afirmația reclamantului din pct.(9) al cererii – decizia prenotată fiind adoptată fără a fi respectată procedura stabilită în pct.25 din Regulament – consemnăm lipsa incidenței normei invocate la caz. Or, prevederile din pct.25 din Regulament se aplică situațiilor în curs de realizare, iar în speță decizia de eliminare a entității din lista entităților eligibile vine urmare a unui fapt consumat, ceea ce exclude sine qua non oferirea unui termen pentru înlăturarea neregulilor constatate. Mai mult, în speță, reclamantul neagă cu vehemență constatările CNPF.

În context, având în vedere misiunea și obiectivele CNPF, de asigurare a stabilității, transparenței, siguranței și eficienței sectorului asigurării (parte componentă a pieței financiare nebancale), regulatorul are prerogativa de a selecta entitățile de audit pentru efectuarea auditului asigurătorilor (reasigurătorilor). Astfel, în condițiile Legii nr.407/2006 și Regulamentului prenotat, având în vedere că exercitarea auditului extern în cadrul asigurătorilor implică inclusiv examinarea activității de asigurare conform principiilor calculului actuarial, CNPF selectează entitățile de audit cu posibilitatea de a suspenda/elimina entitatea în cazul în care aceasta nu se mai conformează cerințelor cadrului normativ (în speță pct.10 din Regulament). Domeniul de asigurări este unul care implică calcule actuariale, în special în partea ce ține de componenta ”rezerve tehnice” și suficiența acestora. În acest sens, având în vedere că evoluțiile din piața asigurărilor au un impact rapid și semnificativ asupra unor categorii largi de consumatori și operatori economici, autoritatea de supraveghere este cea care are dreptul exclusiv de a selecta entitățile de audit care pot oferi o imagine corectă și echitabilă în toate materialele prezentate.

Referitor la afirmațiile invocate în pct.(10) din cererea depusă de reclamant – decizia este neîntemeiată și are o motivare superficială, fiind emisă cu încălcarea art.21, art.31 și art.87 alin.(1) Cod administrativ – menționăm prevederile art.22 din Codul administrativ, potrivit cărora „(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. (2) Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.”. Mai mult, și art.87 alin.(1) din Codul administrativ, invocat de reclamant, prevede exercitarea dreptului discreționar de către autoritate publică la administrarea probelor pentru investigarea stării de fapt.

În speță, nu se învederează necesitatea efectuării unor investigații suplimentare (interpelare către Ministerul Finanțelor sau CSPA), întrucât, consideră că unica autoritate publică, abilitată să dea apreciere justă asupra respectării conforme a propriilor actelor normative, este anume CNPF.

A mai opinat că odată ce CNPF este acea autoritate publică împuternicită prin lege să decidă asupra cerințelor și condițiilor în care un auditor este inclus în lista entităților eligibile să efectueze auditul unui asigurator (reasigurator), prin urmare, aceiași autoritate de resort (CNPF) apreciază și decide asupra faptelor care, în consecință, rezultă în excluderea auditorului din lista prenotată - decizie adoptată în strictă conformitate cu cadrul legal pertinent.

Cu referire la argumentele invocate în susținerea existenței motivului indicat în art.172 alin.(2) lit.b) din Codul administrativ, acestea nu pot fi apreciate drept plauzibile, în consecință, reținute de către instanță. Contractele între Compania „Intact Asigurări Generale” S.A. și Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit International” SA (anexate la cererea depusă de reclamant) sunt încheiate la 24 februarie 2021, dată ulterioară adoptării deciziei vizate. Din circumstanțele faptei, relevăm că reclamantului i-a devenit cunoscut faptul excluderii sale din lista entităților de audit eligibile din informația plasată în ediția din 24 februarie 2021 a ziarului „Capital Market” și din rubrica „noutăți” de pe site-ul oficial al CNPF. În acord cu art.128 alin.(1) din Codul administrativ, „Comunicarea se consideră că a avut loc dacă actul administrativ individual a ajuns la persoana căreia urma să-i fie comunicat. Pentru valabilitatea comunicării este suficient ca la persoana în cauză să ajungă partea dispozitivă a actului administrativ.”. Astfel, odată ce reclamantul a semnat contractele la 24 februarie 2021, fiind în cunoștință de cauză despre excluderea sa, corespunzător, acesta și-a asumat pe propria răspundere și consecințele juridice. Mai mult, reclamantul fiind notificat, prin scrisoarea CNPF nr.04-229 din 28 ianuarie 2021 referitor la inițierea procedurii administrative din oficiu vizavi de Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit International” SA în materie de audit, urma să se conformeze, fără echivoc, respectiv, să-și reconsidere opțiunea în raport cu auditorul în cauză, fără a se angaja în careva clauze contractuale. De specificat că, la încheierea contractelor privind prestarea serviciilor de audit și a serviciilor conexe de audit nu au fost respectate prevederile pct.7 din Regulamentul, care statuează expres că entitatea și membrii echipei de audit se aprobă în prealabil de către autoritatea de supraveghere până la încheierea contractului de audit.

În sensul celor expuse, califică acțiunile reclamantului și a Companiei „Intact Asigurări Generale” SA drept presiuni asupra CNPF realizate prin eludarea regimului de putere publică și urmărirea scopului de revizuire a propriilor raționamente profesionale și emiterea unor decizii favorabile respectivilor, având la bază doar propria convingere.

La final, este necesar a se reține că obiect al suspendării actului administrativ îl constituie întreruperea temporară a unor activități sau dispoziții executorii, întreprinse de autoritatea publică în vederea realizării unui interes public. La caz, în condițiile, în care reclamantul a admis în activitatea sa abateri nejustificate de la cerințele imperative stabilite prin actele normative speciale ale autorității de supraveghere a pieței asigurărilor, decizia CNPF în raport cu acesta se circumscrie prevederilor Legii nr.192/1998, art.1, art.40 și art.55 din Legea cu privire la asigurări nr.407/2006 și Regulamentului nr.19/3/2019, având drept obiective de bază asigurarea stabilității, transparenței, siguranței și eficienței sectorului financiar nebancar, prevenirea riscurilor sistemice și manipulării pe piața financiară nebancară, protejarea drepturilor participanților la piața financiară nebancară.”

În acest sens, legiuitorul a oferit prin lege (Legea 192/1998) autorității de supraveghere următoarele garanții necesare: - investirea cu putere de decizie, de dispensă, de interdicție, de intervenție, de control și de sancționare disciplinară și administrativă, în limitele stabilite de legislație (art.1 alin.(1)); - exercitarea atribuțiilor și împuternicirilor sale, fără să fie îngrădită de vreo altă autoritate (art.4 alin.(5)); - nesupunerea controlului de oportunitate a actelor CNPF

(art.22 alin.(6)); prezumția interesului public în executarea imediată și neîntreruptă a actelor CNPF (art.23).

Reieșind din cele expuse, având drept temei prevederile imperative ale legislației speciale în partea ce ține de aplicarea măsurilor de asigurare și implicit suspendarea actelor administrative ale CNPF, conchide că speța nu întrunește elementele necesare pentru a impune suspendarea actului CNPF. Or, la înaintarea cererii de suspendare a Hotărârii CNPF, reclamantul a eșuat în a administra probe care să învedereze prejudicierea gravă și ireparabilă a intereselor sale. Mai mult, în expunerile sale care în principal vizează fondul cauzei, reclamantul nu elucidează prioritatea pretinsului prejudiciu în raport cu interesul public urmărit la emiterea actului administrativ. Or, la examinarea cererii de suspendare a actului administrativ al CNPF, considerăm imperativ ca instanța să rețină impactul pe care îl poate avea asupra pieței realizarea unui exercițiu de audit de către o entitate a cărei credibilitate trezește bănuieli rezonabile de părtinire a intereselor unei entități, deși dreptul revendicat de acea entitate nu este susținut de suport probatoriu pertinent. În susținerea celor menționate, relevăm că emiterea unei decizii de suspendare a actului administrativ al CNPF ar avea drept efect indirect o soluționare în fond a cauzei, prin atribuirea reclamantului a instrumentelor necesare desfășurării în continuare a activității sale pe piața asigurărilor. În acest sens, considerăm imperativ ca instanța să cuantifice cu certitudine impactul deciziei de suspendare a actului CNPF și implicit desfășurarea în continuare a activității auditorului pe piața asigurărilor, inclusiv prin prisma necesității repunerii în situație inițială a părților în eventuala decizie de respingere a acțiunii în fond, având în vedere statutul contestabil al unor exerciții financiare în perioada posibilei suspendări a actului CNPF.

Având în vedere argumentele invocate supra, în temeiul art.207 și art.214 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, Comisia Națională a Pieței Financiare, solicită

- declararea inadmisibilității cererii de suspendare a executării hotărârii CNPF nr.10/2 din 23 februarie 2021, depusă de Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit International” SA;

- respingerea ca neîntemeiată a cererii de suspendare a executării hotărârii CNPF nr.10/2 din 23 februarie 2021, depusă de Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit International” SA., în cazul în care instanța nu reține argumentele privind inadmisibilitatea acțiunii.

Aprecierea instanței:

Studiind cererea suspendare a actului administrativ, referința și înscrisurile anexate, judecătorul consideră necesar de a respinge cererea din următoarele motive.

În conformitate cu art. 214 alin. (1) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin.(3).

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2).

Conform art. 214 alin. (4) Cod administrativ, instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs,

fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de admisibilitate a cererii de suspendare a executării actului administrativ individual:

1. prezența unui act administrativ individual defavorabil comunicat destinatarului;
2. depunerea unei cereri de suspendare în forma scrisă;
3. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
4. iar în cazul contestării actului administrativ cu cererea prealabilă, autoritatea publică competentă cu soluționarea acesteia a refuzat cererea de suspendare sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul prevăzut de lege.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, acte defavorabile sunt actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.10/2 din 23 februarie 2021 este un act administrativ individual defavorabil reclamantului, ținând cont că prin acesta au fost aplicate restricții și sancțiuni sub forma eliminării întreprinderii Mixte Moldo-Engleze „First Audit International” SA din lista entităților de audit eligibile să efectueze auditul unui asigurator.

În conformitate cu art. 171 alin. (4) Cod administrativ, actele administrative individuale sunt executorii din momentul survenirii obligativității lor, cu excepția cazului când executarea lor este suspendată prin decizia autorității publice sau prin act judecătoresc de dispoziție. Dacă se depune o cerere de suspendare a executării actului administrativ individual, acesta poate fi executat doar după soluționarea cererii respective.

Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.10/2 din 23 februarie 2021 și are caracter executoriu.

Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.10/2 din 23 februarie 2021 a fost comunicată Întreprinderii Mixte Moldo-Engleză „First Audit Internațional” SA, fapt ce rezultă din explicațiile ultimului expus în cererea de chemare în judecată.

Suspendarea actului administrativ individual defavorabil a fost solicitată prin depunerea unei cereri de suspendare în forma scrisă. (f.d. 9-10)

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani), cererea de suspendare fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil și dreptul solicitării suspendării executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Suspendarea actului administrativ individual, hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.10/2 din 23 februarie 2021, a fost solicitată în procedură prealabilă, prin cererea depusă la autoritatea administrativă, la 25 februarie 2021. Cererea dată a fost soluționată de Comisia Națională a Pieței Financiare, în acest sens fiind emisă hotărârea CNFP nr. 12/1 din 04 martie 2021. (f.d. 14)

Astfel cererea de suspendare a actului administrativ individual defavorabil, hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.10/2 din 23 februarie 2021, este admisibilă.

În același context, instanța de judecată va respinge obiecțiile invocate de Comisia Națională a Pieței Financiare, prin care se invocă inadmisibilitatea cererii, datorită aplicării prevederilor legii speciale, Legea nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, față de prevederile Codului administrativ. În opinia pârâtului, instanța de fond este ținută de obligația pozitivă de a lua în considerare și de a aplica în speță prevederile legilor speciale, obligație pozitivă a instanței de contencios administrativ care rezidă, din prevederile art.5 alin (2) și alin.(3) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, și art.1 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ.

În acest context, judecătorul va menționa că suspendarea actului administrativ individual reglementată de art. 214 Codul administrativ este o măsură urgentă și provizorie care are finalitatea de a asigura o protecție efectivă a drepturilor persoanei care invocă încălcarea lor prin activitatea administrativă ilegală a autorității publice. Asigurarea protecției efective se fundamentează pe art. art. 3, 36, 39, 40 și art. 219 Cod administrativ.

Legiuitorul pornind de la principiul asigurării protecției efective a drepturilor persoanei a reglementat expres posibilitatea solicitării suspendării executării actului administrativ individual până la inițierea acțiunii în contenciosul administrativ. Or, art. 3 Cod administrativ prevede expres că legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de desfășurare a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În conformitate cu art. 257 alin. (3) lit. a) Cod administrativ, Guvernul, în termen de 6 luni de la publicarea prezentului cod va elabora și va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezentul cod.

Conform art.23 alin.(2) din Legea nr.192 din 12 noiembrie 998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, suspendarea executării actelor Comisiei Naționale poate fi cerută în instanța de contencios administrativ numai după contestarea acestora la Comisia Națională în termen de 30 de zile de la data comunicării răspunsului Comisiei Naționale pe marginea cererii prealabile privind aceste acte sau de la data expirării termenului pentru soluționarea cererii prealabile.

Conform art. 2 alin. (2) Cod administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Din conținutul normele legale citate se reține că, derogări de la aplicabilitatea prevederilor Codului administrativ sunt admisibile numai în limitele exigențelor legale cumulative prevăzute de art. 2 alin. (2) Cod administrativ. În mod evident, rezultă, că numai anumite aspecte pot fi reglementate prin derogare de la Codul administrativ, dacă există cumulativ patru condiții: a) domenii specifice de activitate; b) norme legislative speciale derogatorii; c) reglementarea derogatorie să fie absolut necesară; d) reglementarea să nu contravină esenței codului administrativ.

Respectiv, prevederile art. 23 alin. (2) din Legea nr.192 din 12 noiembrie 998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, nu întrunesc principiul enunțat la art. 2 alin. (2) Cod administrativ, reglementarea indicată fiind în disonanță cu garanțiile oferite de Codul administrativ.

Mai mult, judecătorul va indica asupra faptului că prin semnarea Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a

Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, din 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02 iulie 2014, Republica Moldova s-a obligat să respecte și să aplice principiile dreptului comunitar.

Recomandarea nr. R(89)8 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative din 13 septembrie 1989 statuează că, deoarece executarea imediată, deplină de acte administrative care au fost contestate *sau sunt pe cale de a fi atacate* poate, în anumite circumstanțe, aduce atingere intereselor persoanelor într-un mod ireparabil care, pentru motive de echitate, ar trebui să fie evitat pe cât posibil, este de dorit să se garanteze persoanelor fizice protecție cu titlu provizoriu de către instanțele judecătorești, în cazul în care aceasta este necesară, fără a neglija necesitatea unei acțiuni administrative eficiente.

În această ordine de idei, judecătorul va concluziona că, aplicarea dispozițiilor Legii speciale, la caz art. 23 alin. (3) din Legea nr.192 din 12 noiembrie 998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, îngrădește dreptul persoanei, care se consideră vătămată prin emiterea unui act administrativ, de a accede la o instanță, pentru a solicita instituirea măsurilor provizorii de protecție.

Judecătorul va reține că procedura suspendării actului administrativ individual, până la înaintarea acțiunii în instanța de judecată, reglementată de art. 214 Cod administrativ, a fost concepută de legiuitor, ca o cale ce poate oferi persoanei vătămate posibilitatea de a obține mai rapid o protecție provizorie, pentru a opri temporar efectele unui act administrativ executoriu chiar dacă nu a fost demarată o procedură judiciară, în vederea evitării lezării intereselor persoanelor într-o manieră ireparabilă.

Mai mult ca atât, Codul administrativ este o reglementare mai nouă în raport cu prevederile art. 23 din Legea nr.192 din 12 noiembrie 998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, astfel, aplicând regula de interpretare *Lex posterior derogat priori*, în caz de discordanță între două sau mai multe reglementări, se aplică reglementările legislative mai noi.

Totodată, codul administrativ nu instituie „instanțe de contencios administrativ”, dar numai principiul specializării organice a judecătorilor, completelor sau eventual colegiilor competente pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ. noțiunile juridice utilizate de legiuitor în textul normativ al art.23 alin.(2) din Legea nr.192 din 12 noiembrie 998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, precum „instanța de contencios administrativ” reflectă noțiuni din Legea contenciosului administrativ, care a fost abrogată.

Astfel, judecătorul reține că, prevederile art.23 alin.(2) din Legea nr.192 din 12 noiembrie 998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, nu sunt aplicabile la caz.

Referitor la temeinicia solicitării de suspendare a hotărârii CNPF nr.10/2 din 23 februarie 2021, judecătorul va reține următoarele.

Așa cum a fost statuat, art. 214 alin. (2) Cod administrativ prevede că instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

Conform art.172 alin.(2) Cod administrativ, motivele suspendării sunt:

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Cu referire la normele de drept citate, judecătorul reține că obiect al suspendării actului administrativ îl constituie întreruperea temporară a unor activități sau dispoziții executorii, întreprinse de autoritatea publică în vederea realizării unui interes public. Astfel, în cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant, instanța poate interzice, aducerea la îndeplinirea unui act administrativ individual executoriu.

Totodată, suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepțional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite, una dintre condițiile prevăzute de lege: prezența suspiciunilor rezonabile în privința legalității actului administrativ contestat și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Potrivit Recomandării nr. R(89)8 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative din 13 septembrie 1989, în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți. Măsuri de protecție provizorii pot fi acordate, în special, în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune severe, care ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz *prima-facie* împotriva valabilității actului.

În cererea depusă, Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” SA a solicitat, suspendarea executării hotărârii CNPF nr.10/2 din 23 februarie 2021, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, invocând atât suspiciuni de ilegalitate a actului administrativ cât și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Pentru probarea faptelor descrise în cererea de suspendare, Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” SA a invocat câteva aspecte de ilegalitate a actului administrativ contestat, și anume, încălcarea normelor de competență prevăzute la art.53-54 Cod administrativ, reclamantul nu a fost sesizat privind eventualele neconformități și nu i s-a acordat termen de remediere, hotărârea are o motivare superficială fiind emisă cu încălcarea art. 21, 31, 87 alin. (1) Cod administrativ, nu au fost administrate probe esențiale și s-a ignorat existența unei proceduri disciplinare.

Din analiza sumară a cererii de chemare în judecată și a probelor administrate, fără a da apreciere fondului cauzei, în opinia judecătorului, condiția expusă la art.172 alin.(2) lit.a) Cod administrativ nu este întrunită.

Din textul actului administrativ a cărui suspendare se solicită rezultă că acesta a fost emis de Comisia Națională a Pieței Financiare în temeiul în temeiul art.1 alin.(1), art.3, art.8 lit.t), art.9 alin.(1) lit.r), art. 20 alin. (1) și art. 22 alin.(3) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, art. 40 alin.(2) și alin.(4) din Legea nr.407/2006 cu privire la asigurări, pct 10 sbp.2) din Regulamentul cu privire la auditul asiguratorilor (reasiguratorilor) (Hotărârea CNPF nr. 19/3/2019), pct. 8 sbp.37) și pct. 13 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale a Pieței Financiare (Hotărârea CNPF nr.49/16/2018)

Consultarea normelor de drept indicate impun concluzia că, Comisia Națională a Pieței Financiare este o autoritate publică autonomă, care reglementează și autorizează activitatea participanților la piața financiară nebanară, precum și supraveghează respectarea legislației de către ei, realizează alte atribuții în conformitate cu legislația ce reglementează activitatea participanților profesioniști, examinează documentele în vederea includerii solicitantului în lista entităților de audit, cu posibilitatea de a suspenda/elimina entitatea în cazul în care aceasta nu se mai conformează cerințelor Regulamentului cu privire la auditul asiguratorilor (reasiguratorilor).

Astfel, judecătorul, la etapa dată a procesului, nu poate concluziona despre emiterea actului administrativ cu încălcarea competenței materiale sau teritoriale.

În opinia instanței, este neconvingătoare și afirmația reclamantului că reclamantul nu a fost sesizat privind eventualele neconformități, nu i s-a acordat termen de remediere hotărârea are o motivare superficială fiind emisă cu încălcarea art. 21, 31, 87 alin. (1) Cod administrativ.

Actele anexate la cererea de suspendare și referința pârâtului, atestă că prin scrisoarea nr. 04-229 din 28 ianuarie 2021, Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” SA a fost sesizată despre îndeplinirea necorespunzătoare a cerințelor actelor administrative normative fiind solicitată opinia reclamantului asupra problemei invocate. Iar prin răspunsul nr. 05 din 04 februarie 2021 Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” SA și-a expus opinia asupra sesizării remise de Comisia Națională a Pieței Financiare.

Mai mult, din analiza sumară a textului hotărârii CNPF nr.10/2 din 23 februarie 2021 se constată că acesta expune temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, motivarea în fapt, oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului.

Referitor la argumentul reclamantului că în procedura administrativă nu au fost administrate probe esențiale și s-a ignorat inexistența unei proceduri disciplinare, judecătorul va reține că pentru a satisface cerința suspiciunii de ilegalitate, urmează a fi invocate bănuiele rezonabile, motive suficiente și relevante ce ar justifica suspendarea actului administrativ până la verificarea legalității acestuia în cadrul procedurilor judiciare. Ori, examinând la această etapă aspectele invocate, fără a cerceta în ansamblu întreaga procedură administrativă, printr-o eventuală încheiere de suspendare, judecătorul riscă să dea apreciere anticipată temeiniciei pretențiilor dintr-o eventuală acțiune.

Judecătorul, apreciază ca neîntemeiate și argumentele expuse de Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” SA în cererea sa de suspendare, prin care se pretinde că, hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.10/2 din 23 februarie 2021, a generat, imposibilitatea de executare a contractului de prestare a serviciilor conexe nr. AS 16/21 din 24 februarie 2021 în valoare de *****, contractul privind prestarea serviciilor de audit nr. AG17/21 din 24 februarie 2021 în valoare de *****, din cauza caracterului executoriu a hotărârii CNPF are ca efect survenirea condițiilor de aplicare a clauzei penale din pct.5.3 al acestora, circumstanță prejudiciabilă pentru reclamant, în condițiile în care valoarea însumată a contractelor constituie aproximativ *****. Caracterul executoriu al hotărârii CNPF implică imposibilitatea reclamantului de a se angaja în activități de audit pentru asiguratorii (reasiguratorii) și astfel are loc diminuarea catalogului de clienți, afectarea ireparabilă a reputației profesionale.

Cu referire la probele anexate la cererea de suspendare, se deduce că Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” SA a încheiat contractul de prestare a serviciilor conexe nr. AS 16/21 din 24 februarie 2021 în valoare de ***** și contractul privind prestarea serviciilor de audit nr. AG17/21 din 24 februarie 2021 în valoare de *****. Din textul acestora se constată semnarea lor la 24 februarie 2021, adică după emiterea actului administrativ, iar executarea contractelor este condiționată de obținerea avizului/aprobării de către Comisia Națională a Pieței Financiare a Executorului, a entității și echipei misiunii.

Prin pericol iminent se prezumă situații și împrejurări care sunt de natură să producă, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în raport cu destinatarul, prejudicii ireparabile. Paguba iminentă, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau

imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. În opinia judecătorului, argumentele invocate nu se înscriu în noțiunea de pericol eminent și nu pot fi acceptate.

Din considerentele expuse, judecătorul va respinge cererea formulată de Întreprinderea Mixtă Moldo-Engleză „First Audit Internațional” SA cu privire la suspendarea hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.10/2 din 23 februarie 2021.

Conform art. 214 alin. (6) Cod administrativ, dacă la momentul suspendării executării actului administrativ individual de către instanța de judecată acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care este real posibilă.

Dat fiind faptul că cererea de suspendare a fost respinsă judecătorul va respinge și cererea reclamantului de întoarcere a executării, nefiind constatate raționamente pentru admiterea acesteia.

În conformitate cu art.214, 230 Cod administrativ, judecătorul

d i s p u n e

Se respinge cererea de suspendare a hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.10/2 din 23 februarie 2021, formulată de Întreprinderea Mixtă Moldo - Engleză „First Audit Internațional” Societate pe Acțiuni în contradictoriu cu Comisia Națională a Pieței Financiare.

Încheierea este executorie din momentul emiterii, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, de la notificare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Judecător

/semnătura/

Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului

Judecător, Violeta Chisilița